

Христосъ Спаситель нашъ, кога то проповѣдваше покаѣніе на непокорливы тѣ Фарісеи; привождаше ѿмъ примѣръ Ниневітско то покаѣніе; ѿ казѣваше: „Мжже тѣ Ниневітски ще станжтѣ на сѣдѣ сѣсѣ тойзи родѣ, ѿ ще го осѣдѣжтѣ: зацото са покаѣхъ сѣсѣ проповѣдь-та на (Пророкъ) Іона.“ И пакъ: „Царица та Южска, ще стане на сѣдѣ сѣсѣ тойзи родѣ, ѿ ще го осѣди: зацо то отъ крайща та на земля та дойде да чѣе Голомонова та премѣдрость; а ѣто тѣка е по много отъ Голомона.“(а)

Не бива ли ѿ ный да речемъ за безбожници тѣ; че ще станжтѣ на сѣдѣ връжъ тѣхъ Ідолопоклонцы тѣ; ѿ тѣ ще ги осѣдѣжтѣ? зацо то ако че ѿ непознавахъ ѿстиннаго Бога; но пакъ ѿмахъ еднъ такавъ естествено-сърдечна чѣвственность, за да почитатъ такова едно вещество; което да е по горню отъ челоуѣческо то естество; а като го незнавахъ, нито ѿмаше кой да ѿмъ каже ѿ да ги ѱвѣри; че ѿма единъ Богъ който е сѣздалъ всичко; ѿ тѣ заради това споредъ естествено-чѣвственнѣ тѣ си длѣжностъ, въздавахъ това

(а) Мат. 12. 41. 42.